

Ümmet, Acziyet Halkası İle Egemenliğin Müjdeleri Arasında

Yakînle korunmak... ve korunmuş bir yakîne sahip olmak; kalbini ve bedenini samimiyet ve ihlasla Allah'a teslim eden bir kulun en büyük temennisi işte budur. -Allah'a en sevimli günler olan- Zilhicce'nin o büyük günleri, sayıları ve günleriyle gelip geçmiştir; fakat inşallah o günler, bu dünyadaki ihtiyaçlarımızın susuzluğunu gidermiş, sorularımızı cevaplamış ve bizleri, onsuz dinimizin ıslah olmayacağı kaçınılmaz ve arzulanan hedefe doğru ileriye sevk etmiş bir şekilde kalplerimize yerleşmiş olarak kalmaya devam eder; işte bu, Allah'ın istediği şekilde, yani hiçbir sapma ve tahrifat olmaksızın tam bir vahdet ve sadece O'na boyun eğerek tevhidin tamamlanmasıdır

Nitekim gerek yerleşik gerekse dışarıdan gelenler, bu şiarlar (Hac ibadetleri) için Allah'ın rızasını umarak büyük çaba göstermişlerdir. Zamanın şartları nedeniyle hacılar arasında olamayanlar ise, Allah'ın sevip razı olduğu şekilde görev ve farzları yerine getirmekten aciz kaldıklarından dolayı elem ve yara içinde yaşayan kalplerindeki şiarlara yönelik özlem alevlenmiş olsa da niyetlerinde samimi olmuşlardır.

“Kor ateşi avuçlamak” ve “acziyetin prangası” tüm duygulara ve şiarlara eşlik etmiştir; böylece bu azim din için gelen herkesi besleyen bu metodun rahmet ve keremi sayesinde Allah'ın biz Müslümanlara lütfunun bir ilanı olarak tekbir sesleri yükselmiştir. Allah, tekbiri bize bir lütuf kılmış ve onu hayati bir rapor haline getirmiştir; bu yüzden Müslümanın üzerine düşen niyetinde sebat etmesi ve egemenliğe, izzete ve nura ulaşınca kadar yolculuğuna devam etmesidir.

Zulmün sonuçları ile Müslümanların kanlarının akıtılması ve katledilmesi şeklinde ortaya çıkan şeyler, tekbir getiren muvahhitlerin intifadası için bir neden olacak mı? Yoksa ümmet, acziyetin ve onun mazeretlerinin tutsağı olmaya devam mı edecek? Hamiyet duygusu hissedip sonra da acziyetle zincirlenen kimse, özellikle bu mübarek günlerde (Zilhicce günlerinde) nefisler arınıp düşmanla karşılaşmak, ahireti ve Allah'ın rızasını talep etmek için yüce azmi kuşandıktan sonra asla teslim olmaz; aksine kaçınılmaz olarak bu acziyetten kurtulmaya çalışır.

O halde ordular ve onların güçleri, bu din için duydukları hararet ve gayretle damarları kaynayan ancak bu rejimler ve yöneticiler tarafından dayatılan acziyet prangalarıyla elleri kolları bağlanmış olan bu ümmetin kahramanlarıyla birleşsin! Umulur ki bir topluluk yardım için ayağa kalkar da başkaları için bir uyanış mesabesinde olurlar; böylece ümmet, acziyetinden sıyrıldıktan sonra o çer çöp halinden kurtularak hak ettiği konumunu yeniden kazanacaktır.

Nitekim "Allahu Ekber" nidası; Kerim Resulümüz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i görmedikleri halde O'na, O'nun metotlarına ve yoluna bağlı kalan sevenlerinin duyduğu samimi özlemi teyit etmek için yükselmiştir. Zira burası, gerçekliğin acısına rağmen akıbetine yakinen iman eden herkes için en hayırlı bir makamdır; çünkü o, Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sevdiklerinin ve dinin kor ateşini

avuçlayanların makamıdır. Fitne zamanındaki bir âbid, Allah yolunda O'nun Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile birlikte hicret eden kimse gibidir ve onun ecri, Peygamberimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in davetinde eşlik eden ve O'nunla birlikte cihat eden O'nun Sahabelerinden elli kişinin ecri gibidir; dolayısıyla o, onlardan bir mücahit gibidir, hatta daha da hayırlıdır; ancak O'nun ashabından bizzat savaşa katılıp canı ve malıyla geri dönmeyenler (şehit olanlar) başkadır.

Tüm bu hayırları gerçekleştiren şey, sabır ve yakîndir; o halde sebat edin; artık kâfirler ve müşriklerle bizim aramızda sadece belirleyici birkaç gün kalmıştır; ardından zulmü ve batılı ezip geçecek bir yardımla muzaffer olacağız, bu dünyayı hidayetin nuruyla aydınlatacağız ve Allah'ın izniyle, O'nun şeriatının ve egemenliğinin gölgesinde yaşayacağız.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Zübeyde Ümmü Osman – Mübarek Toprak (Filistin)**